

УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Розвиток місцевого самоврядування пов'язаний з певним колом політичних, правових, адміністративно-територіальних та економічних проблем. Сьогодні їх належить розв'язувати Українській державі, яка прагне на цивілізованому рівні будувати нові відносини у сфері місцевого самоврядування. Без правового обґрунтування всього комплексу питань, пов'язаних з місцевим самоврядуванням, важко розраховувати на те, що нове законодавство про місцеве самоврядування і практика його застосування будуть ефективними.

Правові засади місцевого самоврядування є вихідним моментом у його функціонуванні. Місцеве самоврядування по своїй суті є високоорганізованим інститутом, і без права, як системи формалізованих регуляторів, не може ефективно втілюватись у життя[1].

Слабкість правових традицій у громадсько-політичному житті, яка характерна для посттоталітарних держав, дається взнаки щодо місцевого самоврядування. Після прийняття Конституції України та Законів України, насамперед, «Про місцеве самоврядування в Україні», створили лише загальні правові засади розбудови місцевого самоврядування, які ще не знайшли достатнього розвитку в конкретних процедурах. Тому слід ефективно нарощувати потенціал правових форм і методів місцевого самоврядування, формувати надійне правове поле для його реалізації[2,с. 6-7].

Поруч із раніше відомими проблемами становлення місцевого самоврядування в Україні[3,с.48-52], такими як: врегулювання питань комунальної власності та спільної власності територіальних громад; делегування повноважень та ресурсне забезпечення делегованих повноважень; створення дієвих механізмів розмежування повноважень між різними рівнями органів місцевого самоврядування; діяльність органів самоорганізації громадян та застосування інших форм місцевої демократії і втілення концепції відкритої влади, – повстали і нові нагальні проблеми становлення самоврядування.

Серед нових нагальних проблем виділяють:

- проблема правосуб'єктності територіальних громад та створення територіальних громад, реально здатних здійснювати ефективне самоврядування;
- проблема забезпечення прав територіальних громад та членів територіальних громад – громадян і посадових та виборних осіб органів місцевого самоврядування;
- проблема розширення правової бази застосування статутного права у місцевому самоврядуванні (право на локальну нормотворчість);
- проблема подальшої децентралізації державної влади за рахунок поширення самоврядування на рівень областей та районів;
- проблема засвоєння у практиці функціонування місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування конституційної концепції розподілу влад і автономності інституту місцевого самоврядування. Одним із інструментів вирішення цієї проблеми є навчання виборних осіб (депутати рад, голови громад) і службовців місцевого самоврядування;
- проблема створення і розширення соціальної бази місцевого самоврядування. Перш за все це має бути зроблено шляхом залучення громадян до участі в місцевому управлінні, шляхом втілення принципів «відкритої влади» в повсякденне життя місцевих громад і органів їх самоврядування, системою просвітницьких заходів;
- проблема посилення ролі місцевих державних адміністрацій в реалізації їх головної конституційної функції — забезпечення виконання Конституції та законів України (ст.119 Конституції України).

Становлення та розвиток місцевого самоврядування, значною мірою, стримується не тільки внаслідок об'єктивних чинників, але і за відсутності реального суб'єкта місцевого

самоврядування – територіальної громади, відсутності нових стереотипів мислення, недостатнього розуміння місцевого самоврядування як муніципальними і державними посадовими особами, так і пересічними громадянами. Треба констатувати той факт, що поняття «територіальної громади» є порівняно новим для юридичної науки, яке не набуло єдності думки у науці, так і оптимального законодавчого визначення. Український досвід свідчить, що територіальна громада є найменш захищеною в порівнянні з іншими учасниками місцевого розвитку. Вона ще не має достатнього досвіду захисту своїх інтересів, оскільки до кінця не сформувалась.

Крім того, сучасний етап становлення місцевого самоврядування в Україні, вимагає більш широкого застосування місцевої нормотворчості для унормування проблем функціонування територіальних громад. Тут мова йде, як про окремі місцеві нормативні акти, так і про їх систематизацію і кодифікацію на місцевому рівні за допомогою Статуту територіальної громади[4,с. 138].

У сучасних політико-правових умовах більш перспективним є альтернативний підхід до розвитку законодавства про місцеве самоврядування, згідно з яким слід відмовитися від доопрацювання законопроекту про місцеве самоврядування (нової редакції) та розпочати розробку принципово нового тексту закону з умовною назвою «Про територіальну громаду», який би базувався на більш ліберальній концепції територіальної організації влади. А.Селіванов пропонує новий закон назвати «Про місцеве самоврядування, їх права та гарантії в Україні», звертаючи увагу на необхідність забезпечення гарантій здійснення функцій і повноважень органів та посадових осіб місцевого самоврядування[5, с.306-309].

Основними особливостями сучасного етапу становлення законодавства про місцеве самоврядування в Україні в контексті сучасної локальної демократії є:

1. Комплексний характер удосконалення організаційно-правової і законодавчої бази існування місцевого самоврядування;
2. Послідовна робота по підвищенню ступеня відповідності українського законодавства і практики стандартам світового співтовариства (перш за все Європейській хартії місцевого самоврядування);
3. Розширення соціальної бази місцевого самоврядування (заходи освіти і просвіти);
4. Застосування місцевої нормотворчості (перш за все статутного права);
5. Використання потенціалу і ініціатив неурядових організацій у нормотворчості функціонування місцевого самоврядування.

Література

1. Воронов М.П. Класичні механізми розвитку місцевого самоврядування [Електронний ресурс]/ М.П. Воронов// Збірник наукових праць серія «Управління» № 4(10)/2009р. - Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nvamu/2009_4/46.pdf
2. Оніщук М.В., Кампо В.М. Правові засади місцевого самоврядування в Україні/ Під заг. ред. В.М. Кампо. - К.: Освіта і культура, 1998. - 58 с.
3. Рубцов В.П. Про можливий зміст муніципальної реформи. В кн.. муніципальний рух в Україні: досвід та перспективи розвитку/ В.П.Рубцов. – К., Логос,2000. – С.48-53.
4. Рубцов В. П. Особливості розвитку місцевої демократії на початку другого десятиліття незалежності України/ В.П. Рубцов// Сучасні проблеми місцевого самоврядування в контексті адміністративної реформи та регіональної політики. – К.: Логос, 2001. – С.131-141.
5. Селіванов А. Місцеве самоврядування за гарантіями нового закону/ А. Селіванов// Інноваційні механізми місцевого та регіонального розвитку. За матеріалами VIII Всеукраїнських муніципальних слухань “Ресурси місцевого та регіонального розвитку: національний та міжнародний аспекти”, 29 липня – 2 серпня 2002 року, Судак, Автономна Республіка Крим. - Київ, 2003.-С. 306-309.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ ТА ОСВІТИ**

**Збірник матеріалів
XIII підсумкової науково-практичної конференції
викладачів**

04 лютого 2011 року

*За загальною редакцією
члена-кореспондента НАПН України, доктора політичних наук, професора,
члена-кореспондента Філологічного товариства «Парнас» Афіньської академії,
члена-кореспондента Пелоританської академії
К.В. Балабанова*

МАРІУПОЛЬ – 2011

УДК 061.3 (063)
ББК 94.3я 431

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XIII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. К.В. Балабанова. – Маріуполь: МДУ, 2011. – 408 с.

Друкується за ухвалою вченої ради Маріупольського державного університету (протокол № 4 від 29.12.2010)

Редакційна колегія:

Голова – Балабанов К.В., член-кореспондент НАПН України, доктор політичних наук, професор

Члени редколегії: Баймуратов М.О., д.ю.н., проф.; Безчотнікова С.В., д.філол.н., проф.; Брітченко Г.І., д.е.н., проф.; Булатова О.В., к.е.н., проф.; Бушаков В.А., д.філол.н., проф.; Волошин Ю.О., д.ю.н., проф.; Косенко Ю.М., к.пед.н., проф.; Оленіч Т.С., д.філос.н., проф.; Пономарьова І.С., д.і.н., проф.; Почепцов Г.Г., д.філол.н., проф.; Романцов В.М., д.і.н., проф.; Сабадаш Ю.С., д.культурології, проф.; Слющинський Б.В., д.соц.н., проф.; Соколова І.В., д.пед.н., проф.; Яремчук І.Г., д.е.н., проф.

Збірник містить матеріали XIII підсумкової (2010 р.) науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 04 лютого 2011 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні питання розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, літературознавства і культурології, філології, методики викладання, педагогіки та психології тощо.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та студентам, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

***Редакція не несе відповідальності за авторський стиль праць,
опублікованих у збірнику***

ЗМІСТ

ВИСТУП РЕКТОРА НА ПЛЕНАРНОМУ ЗАСІДАННІ

Балабанов К.В. ОСОБЕННОСТИ ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИИ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ УКРАИНЫ.....	10
--	----

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КОНСТИТУЦІЙНОГО, АДМІНІСТРАТИВНОГО ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

Свірський Б.М. РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ ПРИНЦИПІВ У ПРИЗНАЧЕННІ ТА ВИКОНАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ.....	13
Надежденко А.О. ТЕОРЕТИЧНИЙ БАЗИС ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	14
Бойко Ю.В. УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ.....	16
Циклаурі О.Б. ОКРЕМІ ПИТАННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ РОЗВИТКУ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ.....	18
Кузнецова Ю.В. ВИЗНАЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОСТІ ТА КОНВЕНЦІЙНОСТІ ЯК НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ.....	20
Черных Е.Н. НЕКОТОРЫЕ ПРОБЛЕМЫ СУБЪЕКТИВНЫХ ПУБЛИЧНЫХ ПРАВ.....	22
Тихомирова Г.Є. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ НОРМ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА У НАЦІОНАЛЬНОМУ ПРАВІ РЕСПУБЛІКИ ГРЕЦІЯ.....	23
Годованик Є.В. ПРОБЛЕМА НЕЗДАТНОСТІ ДО ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ РАДИ БЕЗПЕКИ ООН.....	25
Гоша І.О. ЩОДО ОСНОВНИХ ПРІОРИТЕТІВ РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	27
Барегамян С.Х. ОСНОВНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ В ПРОЕКТІ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	28
Капустіна Ю.В. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СТАТУСУ УПОВНОВАЖЕНОГО ВЕРХОВНОЇ РАДИ З ПРАВ ЛЮДИНИ.....	31

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЙ

Бритченко Г.И. КАЧЕСТВЕННЫЙ АСПЕКТ ПОДГОТОВКИ ПЕРСОНАЛА.....	35
Мацука В.М. УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ В ТУРИЗМІ.....	36
Перепада Ф.Л. ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	38
Соколова К.О. ВИДИ ОЦІНКИ ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ.....	40
Авдан О.Г. РАЗВИТИЕ ИНТЕРНЕТ - БРЕНДИНГА В ТУРИСТИЧЕСКОЙ ИНДУСТРИИ.....	42
Черненко Г.С. НАСЛІДКИ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ.....	44
Карелина А.В. ПРОБЛЕМЫ СБАЛАНСИРОВАННОСТИ РАЗВИТИЯ МОРСКОГО ТРАНСПОРТА УКРАИНЫ.....	45

СЕКЦІЯ

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ВИРОБНИЦТВІ ТА В ОСВІТІ

Сирмамійх І.В. АНАЛІЗ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ КРЕДИТНО-ТРАНСФЕРНОЇ СИСТЕМИ.....	48
Тонких Л.С. МЕТОДЫ АКТИВИЗАЦИИ РАБОТЫ СТУДЕНТОВ В ПРОЦЕССЕ ИЗУЧЕНИЯ КУРСА «МАТЕМАТИКА ДЛЯ ЭКОНОМИСТОВ».....	50
Назаренко Н.В. ПОВЫШЕНИЕ КАЧЕСТВА НЕПРЕРЫВНОЛИТЫХ ЗАГОТОВОК ИЗ ПЕРИТЕКТИЧЕСКИХ МАРКОВ СТАЛИ.....	52
Дяченко О.Ф. ПРОФЕСІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ ПРИ НАВЧАННІ МАЙБУТНІХ ДОКУМЕНТОЗНАВЦІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОЕКТНОГО МЕТОДУ.....	54
Сивак О.А. ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ НАВЧАННІ ІНФОРМАТИКИ.....	56
Лодыгина К.В. РОЛЬ ИНФОРМАЦИОННЫХ И КОМУНИКАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ.....	58
Таран І.Б. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ – ВИХОВАТЕЛІВ.....	59